

[Steen Folke.]

sociale ydelser. Vi mener, at det indebærer en usikkerhed og en vilkårlighed, som de sociale klienter ikke kan være tjent med. Men vi kan se nogle fordele i retning af, at man med overgangen til det enstrengede system i højere grad kan få sammenhørende sager behandlet samlet.

På den anden side mener vi, at man står over for en væsentlig ulempe, noget, der meget vel kan blive et væsentligt tilbageskridt, nemlig at den institutionssolidaritet, som man har talt om, og som bl. a. socialdirektør Kock har været inde på, ligesom bliver formaliseret ved den sammensmeltning, der sker af hele den sociale administration. Jeg er meget vel klar over, at en sådan institutionssolidaritet kan bestå. Den kunne bestå og bestod rent faktisk også under det gamle sociale system, men nu får man ligesom en sammensmeltning af det hele i det enstrengede system, og på den måde bliver de sociale klienter konfronteret med en sammensvejset statsmagt både på det primærkommunale niveau, på det amtskommunale niveau og på det centrale, statslige niveau.

For vores vurdering af de sager, som vi behandler for øjeblikket, er det meget væsentligt at vurdere de ankemuligheder, der ligger. Netop i forbindelse med overgangen til det enstrengede system bliver det fantastisk afgørende, at ankemulighederne er fuldt forsvarlige og udbyggede. Vi mener ikke, at dette er tilfældet med de lovforslag, som ligger her. Vi er utilfredse med amtsankenævne og den måde, de er sammensat på. Vi er utilfredse med, at det skal være to amtskommunalrødder og en akademiker som formand for amtsankenævne, der skal sidde og afgøre disse ankesager. Vi mener ikke, at de problemer, der har været rejst omkring habilitet, omkring kommunal — primær- og amtskommunal — indspisthed i et miljø osv., er tilfredsstillende løst. Vi mener, at det system, man nu er ved at opbygge her, meget vel risikerer ligesom at blive for sammenspist over for klienterne.

Vi vil naturligvis stemme for de ændringsforslag, som SF og DKP har stillet, både forslagene om en udvidelse af amtsankenævne, sådan at der kommer repræsentanter dels for en uafhængig social sagkundskab og dels for fagbevægelsen i amtsankenævne.

Men vi er jo klar over, at disse forslag vil blive nedstemt af et stort flertal herinde.

Jeg vil også påpege en væsentlig grund for os til at være imod ankesystemet, sådan som det ser ud for øjeblikket, nemlig den mulighed, der ifølge den i lovforslag nr. 104 om ændring af lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender foreslåede affattelse af § 18 b, stk. 2, ligger for, at ankenævnet kan træffe en afgørelse, der er ringere for klienten end den oprindelige afgørelse. Vi mener, det er en meget beklagelig sag, at der er en sådan mulighed. Det er helt oplagt, det kan enhver med et minimum af kendskab til det sociale klientel sige, at den trussel, der ligger i dette, vil være med til at få mange til at afstå fra at anke sager, hvor de i øvrigt ikke er blevet rimeligt behandlet. Jeg mener, at den bestemmelse vil have så at sige en psykologisk afskrækkelsesvirkning i sig selv, og den kan derudover også blive brugt eller misbrugt af dem, der har med sagerne at gøre på statens og kommunernes vegne. Vi mener, det er en meget beklagelig ting, at man ikke har kunnet indrette ankesystemet sådan, at man i det mindste sikrede, at man ikke var ringere stillet efter at have anket en sag, end før man gjorde det.

Disse betragtninger over hele ankesystemet og vores betænkeligheder ved den måde, det er indrettet på, fører os i retning af at overveje at stemme imod lovforslag nr. 104, som jo er hovedlovforslaget på området, og det vil vi altså muligvis gøre, selv om der er andre ting indeholdt i dette lovforslag, som vi ikke har noget imod.

De andre ændringer ifølge lovforslagene nr. 105-110 drejer sig jo især om indskrænkning af klageadgangen, og herom vil jeg sige, at vi er modstandere af den indskrænkning af adgangen til at klage, som ligger i disse lovforslag. Vi vil stemme for SFs og DKPs ændringsforslag, som netop skulle — i første omgang i hvert fald — sikre, at der ikke på nuværende tidspunkt sker denne indskrænkning i klageadgangen.

I lovforslag nr. 110 om ændring af lov om offentlig sygesikring ligger yderligere dette, at man vil lade tilskuddet til briller i alt væsentligt falde bort for at sikre en besparelse på 50 mill. kr. Vi har sagt lige fra førstebehandling af lovforslagene, at det er vi modstandere af, og vi er stadig modstandere